

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten

Fact sheet

Willemstad, 2020

De goudreserves van de CBCS

Goud heeft gedurende de geschiedenis een functionele rol gespeeld als vorm van valuta, omdat het algemeen erkend werd als opslag van waarde en om de natuurlijke eigenschappen van het materiaal. Daarom vormt goud van oudsher in veel landen, waaronder ook de monetaire unie van Curaçao en Sint Maarten, een deel van de officiële reserves. In het verleden bestonden in veel landen de officiële reserves bijna alleen maar uit goud.

Oorsprong

Het aanhouden van goudreserves door centrale banken vindt zijn oorsprong in het systeem van Bretton Woods, een systeem waarbij een goudstandaard en vaste wisselkoersen werden gehanteerd. Goud speelde een centrale rol in het internationale monetair systeem na de Tweede Wereldoorlog. Lidstaten van het toen opgerichte Internationaal Monetair Fonds (IMF) kwamen overeen dat de waarde van hun nationale valuta gekoppeld zou worden aan die van de Amerikaanse dollar en de VS op hun beurt de waarde van de dollar zou koppelen aan die van goud. Toen de Amerikaanse president Richard Nixon begin jaren '70 eenzijdig de inwisselbaarheid van dollars voor goud staakte, kwam er een eind aan het Bretton Woods-systeem. De wereldeconomie ging toen over op een systeem van zwevende of wisselende wisselkoersen, wat een betere afspiegeling gaf van de waarde van een bepaalde valuta.

De geschiedenis van onze goudreserves

In 1961 erfde de Bank van de Nederlandse Antillen (BNA) de goudreserves uit de overdracht van activa en passiva van haar voorgangster, de in 1828 opgerichte Curaçaosche Bank. Door de goudstandaard diende de Curaçaosche Bank over voldoende goudreserves te beschikken om haar passiva te kunnen dekken. Toen in 1986 Aruba echter uit de Nederlandse Antillen stapte, werd het goud van de BNA in een fonds geplaatst met de bedoeling het te liquideren. De gouden munten werden of verkocht of omgesmolten tot goudstaven die verdeeld werden over de centrale banken van de Nederlandse Antillen en Aruba. Met de ontmanteling van de Nederlandse Antillen ging de BNA inclusief de goudreserves over in de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (CBCS), de centrale bank van de monetaire unie van Curaçao en Sint Maarten.

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten

Het doel van onze goudreserves

De CBCS is verantwoordelijk voor het beheer van de officiële reserves van de monetaire unie. Deze reserves bestaan uit goud en deviezen. Op 31 december 2019 bedroegen de officiële reserves NAF 3,4 miljard, waarvan NAF 1,1 miljard goud (33%) en NAF 2,3 miljard deviezen (67%). De deviezen worden aangehouden als direct opvraagbare deposito's bij onder andere de Federal Reserve, als schuld papier van overheden, instellingen met een overheidsgarantie en supranationale instellingen, en als termijndeposito's bij grote internationale banken. De deviezen dienen voor het opvangen van schommelingen in inkomsten en uitgaven, die voortvloeien uit transacties tussen inwoners van Curaçao en Sint Maarten en de rest van de wereld. Om te kunnen garanderen dat er een ongehinderde stroom van internationale transacties kan plaatsvinden, streeft de CBCS naar een deviezenvoorraad die voldoende is om 3 maanden aan import te kunnen betalen.

De goudvoorraad dient een belangrijke bufferfunctie in geval van een snelle daling van de deviezenvoorraad als gevolg van grote en langdurige schokken. Dit geeft de overheden van Curaçao en Sint Maarten ruimte om corrigerende maatregelen toe te passen. Goud draagt hiermee bij aan het vertrouwen in het handhaven van de vaste koppeling van de Nederlands-Antilliaanse gulden aan de Amerikaanse dollar.

Samenvatting

Omdat de CBCS een systeem van vaste wisselkoersen hanteert, is het voor de stabiliteit van de economie van belang over voldoende reserves te beschikken. Deze reserves bestaan voor een belangrijk deel uit goud, een vangnet voor wisselkoersschommelingen. Het minimumrendement van goud kan gezien worden als de prijs voor de zekerheid ervan: anders dan bij andere activa, gaat de prijs van goud juist omhoog op het moment dat het economisch minder goed gaat.

Er zijn dus in principe drie redenen voor het aanhouden van goud: zekerheid, liquiditeit en diversificatie. Goud biedt zekerheid vanwege haar intrinsieke eigenschappen. Goud is liquide, zeker in tijden van sterk wisselende koersen. En goud diversifieert de reserves van een centrale bank, waardoor het op lange termijn fungeert als afdekking tegen de dollar en andere belangrijke valuta.

Landen in onze regio die een soortgelijk systeem van vaste wisselkoersen hanteren maar geen goudreserves hebben, lopen een veel groter financieel risico dan wij. De goudreserves van de CBCS zijn daarom een vitaal component in de strategie voor risicobeheer van de Bank. Het is dus niet voor niets dat goud vandaag de dag nog zo'n belangrijke rol speelt in de reserves van centrale banken wereldwijd.